

OBČASNÍK ZÁKLADNÍ UMĚLECKÉ ŠKOLY DOBROSLAVA LIDMILY V OSTRAVĚ-SVINOVĚ

Podzim 2011

zdarma

www.zussvinov.sweb.cz

Dubinský vrabčáček

Ach ty soutěže! Je na ně ambivalentní názor, jedni je berou, druzí je zatracují. Snad nejdůležitější je názor těch, kterých se to přímo týká. Děti.

Zvonoklíček neměl v loňské sezóně jednoduchou existenci, pracoval na dvou budovách s dvěma různými učiteli. Dohromady se zpěváci setkávali vždy jen ve finální přípravě na koncerty, a to byly obvykle jedna až dvě hodiny, což se jeví jako málo dostatečné. Nicméně soubor se s tím naučil žít, a díky obětavosti paní učitelky Jarky Kłosové docházely děti z budovy na

ulici E. Rošického na hlavní budovu – Bíloveckou 1, aby program s ostatními a s korepetitorkou Lucií Švabíkovou sevcili.

Po několika úspěšných jarních vystoupeních jsem děti přihlásila na sborovou soutěž Dubinský vrabčáček. 26. května 2011 proběhl už osmý ročník organizovaný školou z Dubiny, Františka Formana 45.

Kdybych přistoupila k této soutěži tak, že mi předem bude nepříjemný pocit z neatraktivního umístění, nemohla bych o ni vůbec uvažovat. Ale chtěla-

li jsem, aby se děti konfrontovaly, aby viděly zpívat jiná tělesa, žáky jiných škol, aby získaly jakés takés povědomí o úrovni zpěvu v jejich kategorii, přihlášení bylo bezesporu nutné.

Jak všechno dopadlo? Viděli jsme zpívat sbory s počtem dětí daleko převyšujících čtyřicetku, viděli jsme děti s pěknými kroji a rekvizitami, viděli jsme sbory s třetinou dětí starších deseti let... A my? Nikdo přes deset, necelá dvacítká dětí, a to i z mateřské školy. Zpívali jsme statečně, byli jsme ukázněni, nadšeni z výkonu druhých. Co víc

si přát? Dostali jsme i dobrou svačinu a jeli jsme tam i zpět zajímavým malým žlutým autobusem. Paráda. Z bronzového pásma jsme si hlavu nedělali. Ocenili jsme druhé, přáli jsme jim jejich stříbro i zlato. A příští rok? Uvidíme ☺.

Lydie Romanská

Za profesorem Vladimírem Svatošem

Dne 15. 10. t. r. byla ukončena životní pouť emeritního profesora Janáčkovy konzervatoře a gymnázia Ostrava, koncertního mistra varhan, hudebního skladatele Vladimíra Svatoše. Profes-

sor Svatoš stál v roce 1954 u zrodu konzervatoře a zůstal jí věrný po celý produktivní život. Vychoval řadu varhaníků, teoretiků, hudebních vědců i skladatelů. Jeho dílo je rozsáhlé. Čítá

kolem dvou set dvaceti skladeb, mezi nimiž najdeme cykly písní, bagately, serenády, toccaty, ale především sonáty pro sólové nástroje, varhanní fantasie, koncerty pro flétnu, housle, pro klavír, velkou vokální symfonii a další. Vladimír Svatoš byl členem Tvůrčího centra Ostrava, které uvádělo novinky z jeho skladatelské dílny.

Pro naši školu je potěšitelné, že jsme měli možnost několik let potkávat prof. Svatoše v naší varhanní třídě, a navíc, v jeho díle jsou také vokální skladby na texty Lydie Romanské. Pro děti to byl např. cyklus Letělo pápěří, který natočil opavský dětský sbor Červený květ pod vedením Petra Škarohlída.

V březnu 2007 byl prof. Svatoš Moravskoslezským krajem oceněn ke Dni učitelů jako nejstarší ze všech oceněných. V jeho charakteristice tehdy stálo, že se v jeho osobě spojují nejlepší tradice českých kantorů 18. a 19. století.

Lydie Romanská

prof. Vladimír Svatoš s Jaroslavou Wenigerovou

Občasník ZUŠ Ostrava-Svinov, vydává Základní umělecká škola Ostrava-Svinov, Bílovecká 1, 721 00 Ostrava. Zodpovědní vedoucí: Lucie Švabíková, DiS., tel.: 596 966 506, 776 139 938, e-mail: zussvinov@post.cz.

Použité fotografie – archiv ZUŠ.

Sazba a tisk: Repronis s.r.o., Teslova 873/2, 702 00 Ostrava-Privoz.

PLÁN AKCÍ

Co nás čeká v prvním pololetí školního roku 2011/2012

- Srpen – poslední týden – příměstský tábor výtvarného oboru
- Zář – rozběh školního roku – nová dokumentace
- 8. a 9. 9. – školení v rámci ART programu k tvorbě nového ŠVP; celý školní tým – Čeladná
- 8. října – Pěvecké sbory na Vrbenském sborovém festivalu ve Vrbně pod Pradědem
- 10. října – do provozu uvedena zdvižná plošina pro tělesně postižené děti
- 11. října – dětské sborové studio Ko-Ko natáčí v naší škole sborové skladby D. Lidmily
- 26.–28. října – rekonstrukce elektrických rozvodů (chodba, vestibul)
- 29.–30. října – malování chodeb
- 3. 11. – vystoupení dechového souboru jubilantů na ÚMOB Svinov
- 3. 11. – Koncert sborů v minoritském klášteře v Opavě
- 7. 11. – Uzávěrka školních novin Šušky svinovské Zušky
- 7.–9. 11. – Konzultace pro externí frekventanty hudební nauky
- 16. 11. – koncert prvních ročníků
- 21. 11. – přehlídka bicích nástrojů ZUŠ Ostrava-Poruba
- 23. 11. – školní předehrávka
- 30. 11. – dokončení natáček pro výrobu školního CD
- 2. 12. – vystoupení na rozsvěcování městského vánočního stromu
- 7. 12. – Mikulášská předehrávka
- 13. 12. – Školní kolo pěvecké soutěže (Ida Gaidošová)
- 14. 12. – generální zkouška na vánoční koncert v kostele
- 15. 12. – tradiční vánoční předehrávka v netradičním stylu (klavírní třída J. Garbové)
- 21. 12. – tradiční předvánoční koncert v kostele Krista Krále ve Svinově
- 2.–4. 1. 2012 – konzultace externích frekventantů hudební nauky
- 5. 1. 2012 – Opakování vánočního koncertu ve Staré Bělé

Oslavy 20. výročí vzniku ZUŠ D. Lidmily Ostrava-Svinov (data budou upřesněna)

- Mimořádný výtisk školních novin Šušky Zušky
- Výstava výtvarného oboru
- Pěvecký koncert Barbory Čechové
- Koncert komorních her a souborů
- Křest školního CD
- 18. 1. 2012 – klavírní recitál Terezy Bastlové ze třídy J. Garbové (Knihovna města Ostravy)
- 25. 1. 2012 – Koncert klavírní třídy J. Garbové
- 22. 2. 2012 – Jubilejní koncert

*Základní umělecká škola Dobroslava Lidmily Ostrava – Svinov
ve spolupráci se ZŠ a MŠ Ostrava – Svinov
a Komisí pro kulturu, mládež a sport při Radě Mob. Svinov*

*zve veřejnost
na*

*PŘEDVÁNOČNÍ
KONCERT
VE SLEZSKÉM DUCHU*

*21. PROSINEC 2011
18 hodin*

*Kostel Krista Krále
Ostrava – Svinov*

*Vystoupí:
taneční soubor Opavička
pěvecké sbory: Zvonoklíček, Cantabo, ŽKS D. Lidmily
komorní soubory ZUŠ
a sólisté*

Závěrečný koncert rodičů s dětmi

Závěrečný koncert rodičů s dětmi proběhl 29. 6. 2011 v podkrovním sále ZUŠ jako poslední veřejná akce ve školním roce 2010–2011. Rodiče se svými dětmi předvedli společný program, který si sami sestavili a sevcili. Připravili nám tak krásnou atmosféru k závěru školního roku v den rozdávání vysvědčení.

Tato aktivní spolupráce rodičů, završená společným vystoupením, se stala na naší ZUŠ v posledních letech tradicí. Zároveň je také praktickou ukázkou, že v mnoha rodinách provází hudba již několik generací a spo-

lečné muzicirování přináší jejich členům velkou radost. Na myšlenku uspořádání tohoto typu koncertu nás před několika lety přivedla p. uč. Jekatěrina Garbová, která je rovněž každým rokem organizuje a modereje.

Svůj program na loňském koncertě předvedli členové rodin Szymikových (maminka s Ondřejem, Michalem, Petrem a Zdislavou), Švidmochoových (maminka s dcerou Nelou), Hladíkových (tátněk se synem Markem), Olbertových (maminka se synem Jakubem), Kubekových (maminka, tátněk a malá, 4letá

Anežka), Mikšaníkových (maminka se syny Antonínem, Vladimírem a dcerou Natálkou) a program zakončila Blanka Nováková se svým tatínkem tematem z Beethovenovy Ódy na radost.

Nástrojové obsazení bylo pestré a nechyběl ani zpěv a souborová hra. Věříme, že koncert byl nejen velice příjemným zážitkem pro všechny přítomné, ale že byl také velkou inspirací pro ty rodiče a rodinné příslušníky, kteří zatím nenašli odvahu k veřejnému vystoupení s dětmi, na jejichž příští koncertování se moc těšíme.

I. Ž.

Malování baněk

Opět se blíží doba adventní a s ní nejkrásnější svátky roku Vánoce. Rádi bychom vám tuto dobu zpříjemnili a zopakovali akci „zdobení baněk“, která měla v loňském roce velký úspěch jak u dětí, tak dospělých. Akce se uskuteč-

ní v sobotu 3. 12. 2011 ve 14 hod. na ZUŠ Bilovecká č. 1. Na vaši návštěvu se těší kolektiv ZUŠ a paní Hoňková s její kouzelnou dílnou, která vám ráda poradí a pomůže s vaší tvorbou.

Jana Kahajová

Školní předehrávka, Žákovský a Absolventský koncert

Musím přiznat, že sama jsem překvapená, kolik projektů či akcí naše nevelká ZUŠ s docela nízkou kapacitou a komorním sborem kantorů stíhá připravit a také uskutečnit. Kolikrát nevíme, kam dříve „skočit“, a který projekt přednostně realizovat. Náš sbor je totiž plný kreativních kantorů a velice aktivní paní ředitelky, čili o zábavu a práci nemáme nouzi ☺. Minulý školní rok se uskutečnilo opravdu mnoho akcí, ať už se jednalo o koncerty, předehrávky, natáčení CD, soutěže, výstavy či festivaly. Ve školním roce 2011/2012 tomu není jinak! Nechceme přece naše posluchače a šikovné žáky zklamat... Ve třetím čísle novin se objevily články o událostech, které jsou již tradicí. Můžeme uvést např. očekávaný, každoroční koncert žáků ke Dni matek ze třídy paní učitelky Jekatěřiny Garbové, který měl opět obrovský úspěch a potěšil nejedno srdce. Ve stručných bodech jsme vám pak nastínilí další připravované akce, jako byla např. Věřejná školní předehrávka, Žákovský koncert a Absolventský koncert.

První zmíněné vystoupení se uskutečnilo 27. 4. 2011 a představili se nám zde žáci všech kantorů naší školy, čímž je taky tato předehrávka výjimečná, jelikož každý kantor pak pořádá během roku svou třídní předehrávku, kde hrají

pouze žáci jeho třídy. Žákovský koncert, konající se 18. 5. 2011 nám představil jednu z nejšikovnějších žáků naší školy a jeho prostřednictvím si taky mohli naši absolventi naposlady „obehrát“ skladby, které nám poté přednesli 25. 5. 2011 na svém Absolventském koncertě.

Mezi tyto absolventy patřily samé dívky. Jednou z nich byla klavíristka Tereza Bastlová, ze třídy p. uč. Jekatěřiny Garbové, která zahrála skladby W. A. Mozarta, F. M. Bartholdyho, F. Chopina a V. Kalinnikova. Další absolventkou byla houslistka Lucie Vrbová, ze třídy p. uč. Marcely Hájkové, od níž jsme slyšeli skladby A. Vivaldiho a A. Dvořáka. Poslední dívkou-absolventkou byla Barbora Čechová, která v tento den absolvovala ze dvou oborů – zpěv, ze třídy p. uč. Petry Kubenkové a klavír, ze třídy p. uč. Lucie Švabíkové. Jako zpěvačka nám přednesla díla A. Dvořáka, A. Vivaldiho a G. Pucciniho. Klavírní skladby zazněly od I. Jurčíkové a J. Vřešťála. Všechny naše absolventky předvedly nádherné a velice emotivní výkony, které dojaly nejen rodiny účinkujících, ale především kantorky dívek, které do svých svěřených investovaly mnoho úsilí a zkušeností, za což jim jsou žákyně dodnes velmi vděčné.

Lucie Švabíková

Malování

V čase podzimních prázdnin, přesněji ve dnech 26.–30. 10. 2011 proběhlo v přízemí naší školy zasedání elektroinstalace do zdí, čímž zmizely nevzhledné lišty z obvodů stěn. Po dvoudenních elektrikařských a zednických pracích nastoupili chlapci cechu malířského RENDY – MALBY a pustili se do práce. Aby se celá akce zvládla v termínu, bylo zapotřebí plného nasazení ve všech frontách. Malíři opouštěli v sobotu školu v pozdních nočních hodinách, aby byli v neděli hotoví do 12 hod. My, školnice, jsme se jim už v sobotu pletly pod nohama a pomalu začínaly s úklidem vymalovaného vestibulu a chlapeckých WC. Přestože jsme nepodcenily míru znečištění a zakrývaly jsme fóliemi, co jen šlo, prach a okapaná omítka byly všude. V neděli jsme nastoupily s plným nasazením, vybavené zatím ještě humorem nám vlastním. Nejlepším přítelem se nám stal zapůj-

čený průmyslový vysavač, bez kterého si tento úklid ani není možné představit. Tímto zdravíme pana Martina Macháče, kterému za zapůjčení móóóo děkujeme... Je třeba také zmínit, že v průběhu malování dohlížela telefonicky na zvolený barevný odstín naše výtvarnice Lucka Otisková, aby barva nebyla příliš výrazná, nebo moc světlá. Myslím si, že jsme se nakonec shodli na celkem příjemném odstínu. Výhledově nás ještě čeká natření spodní části stěn a vymalování kanceláře školnic, do kterého se chceme svépomocí pustit, až se z této rychlé akce vzpamatujeme ☺. Přesnější řeceno, až dáme své tělesné schránky opět do původního stavu. V době, kdy budete tyto řádky číst, tomu už určitě tak bude. Krom jiného je totiž důležité, čím je člověk v práci obklopen, a my jsme rády, že je to čisté pracovní prostředí a milí lidé.

Mirka Malinková

Mezinárodní soutěž Klavírna Orava 2011 na Slovensku

Svinovská ZUŠ je již známá jako „Škola klavírního umění“, což se prokazuje i množstvím soutěží, na kterých

naši žáci pokaždé ukáží profesionalismus a lásku k hudbě a klavírní hře. Proto nebylo překvapením vystoupení naší

žákyně Lucie Mužíkové na mezinárodní soutěži Klavírna Orava 2011.

Soutěž proběhla 1. 6. 2011 ve slo-

venském městě Dolný Kubín v rámci 16. ročníku Mezinárodního festivalu Ivana Ballu a poskytla možnost naděj-

ným klavíristům prokázat svůj talent a porovnat své interpretační výkony. Festival se konal v roce, kdy slovenská hudební společnost připomíná nedožitých 80 let přední propagátorky a spolupracovnice E. Suchoné a I. Ballu, klavírní umělkyně, paní Kláry Havlíkové. Na její počest byla soutěž pojmenovaná „Klavírna Orava Kláry Havlíkové“. Dost nás překvapilo, že všech pět členů poroty bylo ze Slovenska, což by se nemělo na mezinárodní soutěži stát. Ale Lucinka se náramně těšila a pilně připravovala, a proto s velkým zájmem hrála!

Poté, kdy v únoru 2011 Lucka obsadila 2. místo v okresním kole soutěží ZUŠ, si rozhodla, že by se chtěla zúčastnit další soutěže... A 1. 6. oslavila Den dětí nadšenou klavírní hrou. Soutěž byla jednokolová a Lucinka tak zahrála tři skladby: jednu část klasické sonáty,

ruskou romantickou skladbu a skladbu soudobého českého skladatele. Bohužel, kvůli nedostatku peněz ve školství jsme musely vyjet na soutěž z Ostravy brzy ráno, a to již ve 4.30 hodin, s tím, že hned po příjezdu do Dolného Kubína se musely rozcvičit prsty a už hrát před soutěžní porotou. Samozřejmě, Lucinka tím ranním vstáváním a dlouhou cestou byla dost unavená, ale svůj program zahrála stylisticky mnohověrně, rozmanitě a nadšeně. Je jasné, že fyzická únava dala o sobě vědět, ale i přesto naše Lucka Mužíková obsadila pěkně 6. místo ve své kategorii. Tak to víme: kdo umí, ten umí!

A dnes ještě jednou chceme podotknout, že Lucii Mužíkové patří naše poděkování za příkladnou reprezentaci školy, a přejeme jí hodně dalších studijních a soutěžních úspěchů.

Jekatěřina Garbová

Lucie Mužíková

Jekatěřina Garbová a Lucie Mužíková

Opět jsme zpívali v Moravské Třebové

Hezkou tradicí se stalo účinkování pěveckých sborů naší školy na festivalu Moravskotřebovské arkády. Pro tento ročník jsme vyslali DPS Cantabo s paní učitelkou Petrou Kubenkovou, ŽKS D. Lidmily pod vedením paní ředitelky Lydie Romanské Lidmilové s korepetitorkou, paní učitelkou Jekatěrinou Garbovou.

V neděli 22. května hned ráno jsme začali naše putování na Vysočinu. Proč putování? Pozorně čtěte a dozvíte se... Hned v úvodu musím smeknout před panem řidičem – naším andělem strážným. Ale pojďme už k samotným „arkádám“. Historická Moravská Třebová nás uvítala krásným slunečným počasím a městem plným zpěváků,

kterí se od sebe odlišovali „kroji“ podle příslušných pěveckých sborů. Po krátkém rozezpívání v budově základní školy pokračovalo naše putování, tentokrát se šlo pěšky. Naším cílem byla restaurace Pod Kalvárií, ve které jsme měli objednaný oběd. Každého logicky napadne, že kalvárie se stavěly na kopci (samotný kostel vrcholu kalvárie bylo vidět z náměstí), proto jsme se začali šplhat do kopce. Pro lepší představu vám ještě povím, že schodů na kalvárii bylo nejméně sto a teplota vzduchu byla asi 30 stupňů. Po překonání schodů nás čekal ještě prudký kopec nahoru ke hřbitovu a pak... žádná restaurace, žádná cedulka, značka. Zkusili jsme pokra-

čovat někam pod kopec a tam už nás, po 45 minutách, nasměrovali místní obyvatelé k restauraci. Každý putoval svým tempem, jelikož ve sborech jsou děti, mládež, zralé ženy i ženy čiperné a v závěse těhotná učitelka. Nadšení z restaurace a vytouženého jídla jsme si neuměli představit, že bychom takovou anabázi absolvovali ještě zpátky (podotýkám, že jsme byli v časové tísní, vystoupení nás ještě čekalo). Proto jsme to začali pomalinku vzdávat a smířovat se s myšlenkou, že prostě zpívat nebudeme. A vtom se objevil náš anděl strážný i s autobusem. Se stoickým klidem nám ukázal chodník vedle hlavní cesty, kterou to z náměstí do restaurace pěšky trvalo

10–15 minut po rovince ☺. Naložil nás do klimatizovaného autobusu a z časové tísně se stala časová rezerva, možnost se převléct do sborového oblečení, umýt se po náročné cestě a se ctí reprezentovat naši školu na nádvoří moravskotřebovského zámku. Vystoupení se našim sborům moc povedlo a v konkurenci sborů z celé republiky se prezentovaly velice pěkně. Naše dobrodružné putování skončilo večer před naší ZUŠ a každý si domů odnesl spoustu „putovních“ zážitků.

Poděkování nepatří jen sboristům, sbormistrům nebo korepetitorce, ale hlavně nesmírně trpělivému a ochotnému „anděli strážnému“.

Petra Kubenková

22/05/2011 12:37

22/05/2011 15:40

Jubilejní koncert k 35. výročí vzniku Ženského komorního sboru Dobroslava Lidmily a Cantaba Svinov

Uskutečnil se 11. května 2011 v kostele Krista Krále ve Svinově. Vystoupily na něm svinovské pěvecké sbory – školní Zvonokličeč a jubilující tělesa Cantabo Svinov a Ženský komorní sbor Dobroslava Lidmily Svinov se svými hosty.

Cantabo zazpívalo ukázky z Lidmilovy dětské opery (libreto Lydie Romanská) Cesta na boso za řízení Petry Kubenkové s kytarovým doprovodem Pavla Marka, ženský sbor uvedl ukázkou z Romantických sborů D. Lidmily na juvenilní verše L. Romanské – Písnič-

ku o stesku – parafrázi na lidovou píseň Utíkej, Káčo. Další část patřila spojeným sborům. Ty provedly skladby z Lidmilových Lidových dvojzpěvů za klavírního doprovodu Jekatěřiny Garbové.

Další část patřila hostům, kteří rovněž interpretovali především skladby a písně z Lidmilovy dílny. Dětský pěvecký sbor Studio Ko-Ko ze školy v Ostravě-Zábřehu Kosmonautů 15 (dnes už pracuje při jiné škole) uvedl mj. známou Haló, tady Ostrava a ukázkou z Lidmilovy dětské opery Povodeň (premiéra sbor ZŠ gen.

Janka Ostrava 1981 – Pavel Hanousek) nazvanou Čtyři deště. Dirigovali Lenka Velíková a Zdeněk Ševčík.

Osvědčená sólistka naší pěvecké třídy Barbora Čechová dojmavě a s velkým závěrečným potleskem zazpívala za klavírního doprovodu Petry Kubenkové a Lucie Švabíkové Skryše má od A. Dvořáka a od Pucciniho Oh, mio babbino caro.

Závěr tohoto zdařilého koncertu patřil Smlíšenému pěveckému sboru Křížkovský Opava. Dobroslav Lidmila byl čestným členem tohoto tělesa,

snad proto má Křížkovský na repertoáru nestandardně mnoho Lidmilových skladeb a písní. Zazpíval šest skladeb, včetně Agnus Dei z Lidmilovy Vokální mše. Dirigoval Karel Holeš, pod jehož vedením podal sbor excelentní výkon.

Koncert se uskutečnil v režii ZUŠ D. Lidmily Svinov a Komise pro kulturu mládež a sport při Radě MOB Svinov. Zpěváci si podporu uvědomují a děkují za možnost uskutečnit tyto umělecky i společensky přínosné akce.

Lydie Romanská

Do programu zasáhl i žák naší školy Šimon Greško, který hrál na kytaru se svým třídním učitelem Pavlem Markem a poté na keyboard svou vlastní skladbu. Obětavě se v tomto zájezdu angažoval Šimonův otec Martin, který zajišťoval „techniku“ a byl také řidičem s nabídkou vlastního vozu k cestě do Detvy. Moc děkujeme.

Dvoudenní pobyt v Detve byl příjemně vyplněn přípravou a zhlédnutím celého programu a večerním společen-

ským setkáním. Potěšitelné bylo, že se celé akce zúčastnil i primátor města, další představitelé městské samosprávy a také zástupci základních uměleckých škol ze tří zemí, Česka, Polska a Maďarska, všichni dobří přátelé, kteří se pravidelně scházejí na akcích především v maďarském Tröskszentmiklós.

Přejeme spřátelené škole z Detvy mnoho dalších úspěchů, vynikajících žáků i dobré podmínky pro další rozvoj jejich vzdělávání.

Lydie Romanská

Chvála souborům

Vím, že radosti kohokoliv nemusejí být radostí těch druhých. A což teprve radosti soukromé, s těmi se ani nelze svěřovat. Moje velká radost (mimo jiných) má charakter takřka komunální. Týká se kolektivních souborů naší školy.

Léta jsme usilovali především o nabytí kladného postoje k souborům, ne k těm vyjímečným, které si učitel vypěstoval na základě vynikajících žáků, tam to bylo vždycky jasné. Léta velmi dobře reprezentoval školu soubor Jaromíra Kračmera nazvaný Flauti cantanti. Je to pěkná, a už vzdálená minulost, byť nezapomenutelná.

Naše škola však nejen učí, ale také (a někdy se zdá ten druhý cíl ještě potřebnější) vychovává. Zaměřuje se na výchovu názoru na hudbu, očkuje děti pro celoživotní potřebu hudby a ta se získá jediné tím, že je dítěti někde nad míru dobře, že si skuteční prožitek, který mu zůstane jako inspirativní bod na celý další život.

Proto chodím každý pátek za kolegy Šimáčkem a Martinakem do souboru Krmaši. Vždy mají téměř plnou obsadu, vždy se tam hraje se zaujetím. Dobré je, že mají dobře nastavena kritéria kvality v souladu s její použitelností. Potěšili už

mnohokrát nejen naše hosty na školních předehrávkách, ale také svinovskou veřejnost. A opakuji, potěšují téměř každý týden i mne. Umíte si představit dvanáct dětí, jak si poklepávají do rytmu, aby se neztratili v neúprosně běžících taktech, dva učitele k tomu, kteří sledují intonaci, rytmus, dynamiku a kdoví co ještě. Dělnost i společná spoluzodpovědnost je jim samozřejmostí. Jistě, vyskytne se někdy i nějaká „lata“, která ještě zcela nepochopila, oč jde. Ale od toho tu funguje profesionální trpělivost učitelů. Většinou se vše v dobré obrátí.

Těší mě, že i vyučujícím působí práce s kolektivem dechů radost. V tomto školním roce rozšiřují své působení na nejmenší děti. Vyrábějí (oni se tomu budou hodně smát, ba řehtat) Krmášky, soubor začínajících flétnistů - a já jim za to tleskám.

Omlouvám se ostatním vedoucím našich dětských souborů, že se o nich zmiňuji spíše okrajově, týká se Ašmytce paní učitelky Hájkové, která letos silně bojuje především s nemocností a úrazovostí houslistů. Paní učitelce patří dík za trpělivost a neustálou snahu po nastudování programu. Přála bych jí, aby se podaři-

lo nacvičit to, co by ráda se svými žáky předvedla o vánočním koncertě. U pana učitele Pavla Marka vzniká další soubor – kytarový. Žádné začátky nejsou lehké, snad se kytaristé brzy stanou fungující instrumentální skupinou. Ráda si postupně všimnu i malých souborů jako jsou dua a tria, ty přijdou na pořad o našich školních koncertech a předehrávkách. Nepochybuji, že komorní hra není v naší škole jen nutností vyplývající z učebních plánů, ale především kritériem aplikace instruktivního učiva do praxe směřující k pocitu žáků chápat hudbu jako důležitou a krásnou součást jejich dětství.

Poslední zmínka patří práci pěveckého souboru menších dětí Zvonokličku. Paní učitelce Vendule Stískalové se podařilo seskupit slušný počet zpěváků, což je pro nás velmi potěšitelné. Ti se představí na vánočním koncertě s pásmem vánočních písní od Petra Vításka za doprovodu instrumentální skupiny. Děti jsou písněmi zaujaté, v lekcích je dobrá atmosféra, všimla jsem si, že ani zlobilkové už nezlobí...

Tak tohle jsou mě „komunální“ radosti. Řekněte, jak se na chodbě školy neusmívát?

Lydie Romanská

Bublifuk

Připomínáme náš nový projekt Bublifuk, díky kterému se mohou naši žáci účastnit tvůrčí práce na školních novinách. Články se mohou týkat čehokoli, co je pro děti důležité, nezapomenuté, legrační atd. Tentokrát jsme psali o zážitcích z letních prázdnin a zde vám nabízneme pár zajímavých příhod, tak jak je děti samy napsaly:

Prázdninové zážitky našich žáků: Vzpomínka na prázdniny

Na začátku prázdnin jsem jela s mou kamarádkou na skautský tábor na Šance. Líbilo se mi tam, protože jsem poprvé v životě spala ve spacáku a jedla jsem tam jiná jídla než doma. Zažily jsme tam spoustu srandy a zajímavých událostí. Byl to nezapomenutelný a skvělý tábor, na který dodnes ráda vzpomínám.

Karolína Míhulová

Prázdniny

Prázdniny jsem měla celé nabitě, byla jsem dvakrát u moře, na chatě, u babičky a na jižní Moravě. Nejvíce se mi však líbila dovolená u moře, kde jsem byla se svou maminkou. Celý náš pobyt byl výborný, každý den bylo moc hezky, voda byla akorát a z našeho apartmánu jsme to měly na pláž jen přes cestu. Dovolenu v Chorvatsku bych doporučila opravdu všem.

Marie Jarošová

Odjezd lodí FLAM – BERGEN

Ráno jsme vyspávali, potom jsme snídali a odpoledne šli na loď. Pluli jsme po norském fjordu celých pět hodin! Po pěti hodinách jsme vystoupili z lodi a měli hledat hotel. Našli jsme. Ale byl v tom zmatek. Chlap na recepci se tvářil divně a uklízečka ani neuměla rozdělat

přistýlku. Nakonec jsme to ale zvládli! Brzy ráno nás mamka zase budila, protože jsme museli jít na snídani a potom rychle na vlak. Bergen je krásné přístavní město. Nádraží jsme našli hned, a když jsme čekali na vlak, tak jsme potkali dva kluky, co s námi jeli včera lodí po fjordu. Jeli jsme nejšpičkovějším vlakem Norska! Vystoupili jsme v Oslu a přestoupili na vlak do Lillehammeru. Tam jsme se měli setkat s tatškou, ale každý stál na jiném konci nádraží. Nakonec jsme se setkali a jeli do chatky pod skokanské olympijské můstky.

Vladimír Mikšaník

Koňský tábor

Byla jsem na koňském táboře. Jezdila jsem tam na koni dvakrát denně. Měla jsem poníka Žanetku. Na táboře jsem byla celý týden, od neděle do soboty. Moc se mi tam líbilo. Naučila jsem se koně sedlat, taky uzdit. A už umím i dobře klusat!

Nela Švidrnachová

Zážitek z prázdnin

O prázdninách jsme byly ve Španělsku. Máme tam tetu, takže jsme nebyly ubytované na hotelu. Jejich byt je hned naproti plážím, takže jsme to měly dobré. Skoro každý den jsme chodily do obchodu, což mě fakt nudilo! Hodně jsme chodily na pláž a do bazénu. Asi za týden jsme jely k nim domů. Jejich sousedi mají koně, takže jsme na nich jezdily. Večer pak měla teta se strýcem koncert, takže jsme šly spát asi ve dvanáct. Druhý den jsme se vrátily na pláž a zase jsme chodily na pláž, do moře a do bazénu. Asi za týden jsme jely zase domů a pak začala škola...

Aneta Venhudová

Jezero v Rakousku

Mým největším zážitkem o prázdninách byla dovolená s rodiči a sestíčkou Verunkou u jezera v Rakousku. Tam jsme totiž jezdili na kolech kolem nádherného jezera plného ryb a vodních ptáků. Také tam za mnou přijela má nejlepší kamarádka Zuzka s rodinou, takže jsme si všichni společně hodně vyhráli. Navštívili jsme i solný dům, kde jsme jeli po opravdové dřevěné skluzavce a také zvířecí farmu.

Michaela Borková

Moje letní prázdniny

Na letní prázdniny 2011 jsem se moc těšila, i díky náročnějšímu školnímu roku, než na který jsem bývala zvyklá, protože to byl 1. rok mého studia na Gymnáziu Pavla Tigrida. Holt, střední škola je střední škola, a gymnázium obzvlášť.

A tak jen co nastaly první prázdninové dny, už jsem byla na Ostravici na baletním soustředění. Týden tam utekl jako voda a já jela do Čech za tatškou, do Brna za sestrou a konečně se těšila i do Anglie, kde bratr žije už bezmála třetím rokem.

Vzhledem k tomu, že v Anglii bratříček neměl klavír a předchozí měsíc jsem „tomu“ také moc nedala, musela jsem hned po přiletu zpátky do Ostravy začít cvičit. Avšak pomaloučku, polehounce, abych si hned nepřehrála a nenamohla mě, „už tak slabě“ ruce (je to od Terezy velmi vtipné se „slabýma rukama“ po tolika vítězných soutěžích - red.). To už tu ale bylo září a tolik očekávaná a zároveň obávaná hodina klavíru. Očekávaná, protože mám paní učitelku Jekatěrinu Garbovou velice ráda a cítím, že i ona mne. © A obávaná z hlediska mého „brnkání“, které nemohlo moc poradovat mou vězeňnou „klavírní maminku“. Jako každý rok tato hodina ale proběhla skvěle a já se směle těším na ty další a další...

Tereza Bastlová

Výtvarný tábor Tajemství svinovského hradu

Svět dětské fantazie a tvořivosti proměnil na týden nárožní budovu na Bílovecké 1 v tajemný středověký hrad. Od pondělí 22. do pátku 26. srpna 2011 se zdi školy staly zřícenými troskami, skrývajícimi dávné tajemství, jež mělo být závěrečný den tábora rozkryto... Zasloužili se o to rodiče 18 dětí. Podařilo se jim projít zrádnou hladomornou a najít všech 18 klíčů ke třinácté komnatě, jež skrývala poklad největší, jejich děti. Ty završily své pětidenní tvoření divadelním představením O duhovém království, ke kterému si samy vyrobily scénu, kostýmy i loutky.

V pomyslném hradě jsme mohli zhlédnout rovněž galerii významných předků, návrhy na rekonstrukci skolohradu a spoustu dalších věcí, jež děti tvořily v rámci úkolů, které byly podmínkou pro závěrečné pasování na rytíře.

A že má svinovská škola spoustu šikovných dětí, to už dávno žádným tajemstvím není!

Lucie Otisková

Rytířské chuti	Rytířské úkoly
rozbalba	Uyrobít erb slábného rytířského rodu Uyrobít úkryt cenností Uyrobít knihu tajemství
statečnost	Zabít draka Destrojit magický obdélník Projít černým lesem
vytrvalost	Najít žíbu bodu Snést Slunce na zem Uysohodit duclia jednookého rytíře
zručnost	Uyrobít královské cennosti Uyrobít oděv či zbroj pro jeho Uysost Postabít hrad
pozornost	Uyrobít hru jakou svět nebiděl Zachytit letící meč Udechtnout nový život

Hudební vtipy

Víš, proč Bůh stvořil Evu? Aby měl Vašek s kým zpívat.

V čem jsou si podobné prsty violisty a blesk? Oba nikdy neuhodí do stejného místa dvakrát.

Proč skotští dudáci při hraní pochoduji? Aby utekli tomu přišernému zvuku.

Blondýnka přijde do prodejny hudebních nástrojů a rozhlíží se. Po chvíli přijde k prodáváče a říká: „Prosila bych tu červenou trubku a tu bílou harmoniku.“ Prodavačka se na ni podívá a odpoví: „Dobře, ten hasicí přístroj ti dám, ale nemysli si, že kvůli tobě odmontuji i radiátor!“

„Pověz, tys prý začal denně šest hodin cvičit na klavír?“ „Člověk musí vědět, čeho chce dosáhnout.“ „A čeho chceš dosáhnout ty?“ „Sousedního bytu!“

Mladá studentka si hraje doma na klavír. Vtom zazvoní zvonek a u dveří stojí policista. „Bylo nám hláseno,

že v tomto bytě někdo týrá jakéhosi Dvořáka.“

Malý Pepánek se v noci vzbudí a vidí, jak z jejich dveří odchází zloděj s plnými taškami. Aby nevzbudil rodiče, tak na něj polohlasně volá: „Prosím vás, nemohl byste ukrást i moje housle?“

„Jen si pomysli, hrál jsem na saxofon a soused, aby to nemusel poslouchat, mi kamenem rozbil okno.“ „Co ho to jen napadlo? Vždyť teď tě musí slyšet ještě víc.“

Stěhováci táhnou píano do sedmého patra a už nemůžou. Jeden povídá: „Odpočinem si, už toho mám dost. A já se jdu podívat, jak je to ještě daleko.“ Za chvíli se vrátí a povídá: „Tak mám dvě zprávy, dobrou a špatnou. Ta dobrá je, že už je to jen jedno patro. Ta špatná je, že jsme si spletli věžák.“

Pan Novák je na koncertě, zády k publiku hraje klavírista.

Sousedka se ptá: „To je Beethoven?“ „Nevím, musím počkat, až se obrátí!“

Potkají se dva a jeden se zeptá: „Ahoj, co teď vlastně děláš?“ „Druhý odpoví: „Ale, hraju v kvartetu.“ „A kolik vás tam je?“ „Tři.“ „A kdo všechno?“ „Já a brácha.“ „Cože, ty máš bráchu?“ „Ne a proč se ptáš?“

Na zábavě hraje kapela složená z hluchých a slepých. Slepý se ptá hluchého: „Tancuji už lidi?“ Hluchý na to: „Ne, proč se ptáš, copak my už hráme?“

Koncert je v plném proudu. Pěvkyně zpívá, v první řadě sedí nadšený pán. O přestávce se otočí na svého souseda a sděluje mu své dojmy. „To je hlas, pane, co? Je to moje deera, víte, hlas zdědila po mně!“ Soused se na nadšeného pána úsečně podívá a suše pravi: „Buďte rád, že jste se ho zbavil.“

Hudba, její smysl a využití

Odpradávná byla používána jako nástroj léčby. Co by to bylo za film, kdyby neměl vhodnou či příjemnou hudbu. Hudba je v našem životě důležitá. Můžeme ji potkat na každém kroku. V reklamách, televizích, rádiích, obchodech i v ulicích. Mnoho kapel si na hudbě vybuďovali kariéru.

Navštěvujeme divadlo, koncerty i muzikály. A hudba je všude. Je dokázáno, že například rychlá hudba v obchodech nás nutí rychleji a víc nakupovat, a tím také utratit více peněz. Podobný účinek má i hudba pomalá. Zkrátka hudba ovlivňuje naše životy každý den, navozuje nám

náladu, plác, atmosféru, dojmá nás, rozesmává. Je to nezachytitelná věc, která ovlivňuje naše vnímání. Někdy se hudba vloudí do naší mysli a celý den si musíme zpívat stejnou melodii. Nebo si tvoříme vlastní. Ptáci si zpívají celý život.

zdroj: internet

Čím je hudba výjimečná?

Existuje tzv. muzikoterapie. Jde o hudbu, která se užívá k psychoterapii. Jedná se o speciální oblast, která také vyžaduje speciálního odborníka k této práci. Nejde jen o využívání hudby jako nástroje léčby, ale i o pasivní muzikoterapii či aktivní, kdy sami vytváříte různé melodie či zvuky.

Velice citlivé na hudbu jsou děti. Proto se také s muzikoterapií začíná v době těhotenství. Je dokázáno, že když miminku v bříšku nebo když už je na světě, budete pouštět určitý druh hudby, bude k ní citlivější a nadanější. Podporuje rytmus, sluchové vnímání i psychomotorický vývoj. Mu-

zikoterapie se využívá k odbourání stresu. A má široké využití po celém světě. K této terapii se využívá řada hudebních nástrojů mnohých kultur, například tibetská misa, gongy, ale i lidské tělo. Terapie probíhají individuálně nebo ve skupinách.

zdroj: internet

Svět krabiček a Oči dokořán

V pátek 30. září 2011 byla ve Šternberku u Olomouce slavnostní vernisáž zahájena 11. národní přehlídka výtvarných oborů ZUŠ Oči dokořán. V prostorách bývalého augustiniánského kláštera jsou vystaveny ústřední porotou vybrané nejlepší kolekce výtvarných prací žáků VO ZUŠ z celé republiky.

Tři dny trvající setkání u příležitosti zahájení přehlídky bylo doprovázeno řadou seminářů a přednášek. Vybraní učitelé představili své projekty, inspirativní byly rovněž přednášky učitelů z vysokých škol či seminář ak. soch. Věry Roeselové, která stála u zrodu projektové výuky ve VO ZUŠ. Promítaly se i výsledky audiovizuální tvorby, která se stále častěji stává přirozenou součástí výuky na ZUŠ.

Jedenáctý ročník má v podtitulu název „Krabička“. Jedná se o nepovinné téma, které vyhláší MŠMT. My jsme se pokusili využít tento podnět a vznikla malá výtvarná řada. Krabička jako něco, co nese tajemství, překvapení, dárek, stejně jako my jsme navenek

nějakou „krabičkou“, která ne vždy hned otevírá víko a nechává ostatním nakouknout dovnitř. Krabička může být rovněž hrou, atraktivním tvarem pro zajímavé kompozice. Krajskou porotu při výběru do ústředního celostátního kola nejvíce zaujaly práce našich nejmenších, které kombinovanou technikou na černý papír barevně pojalý krabičky jako krajiny a vytvořily z krabiček barevné fantazijní postavy, tzv. svinokrabky, a dále práce žákyň studia pro dospělé Anny Stupkové, která vytvořila lyrický grafický cyklus Krajiny horizontu.

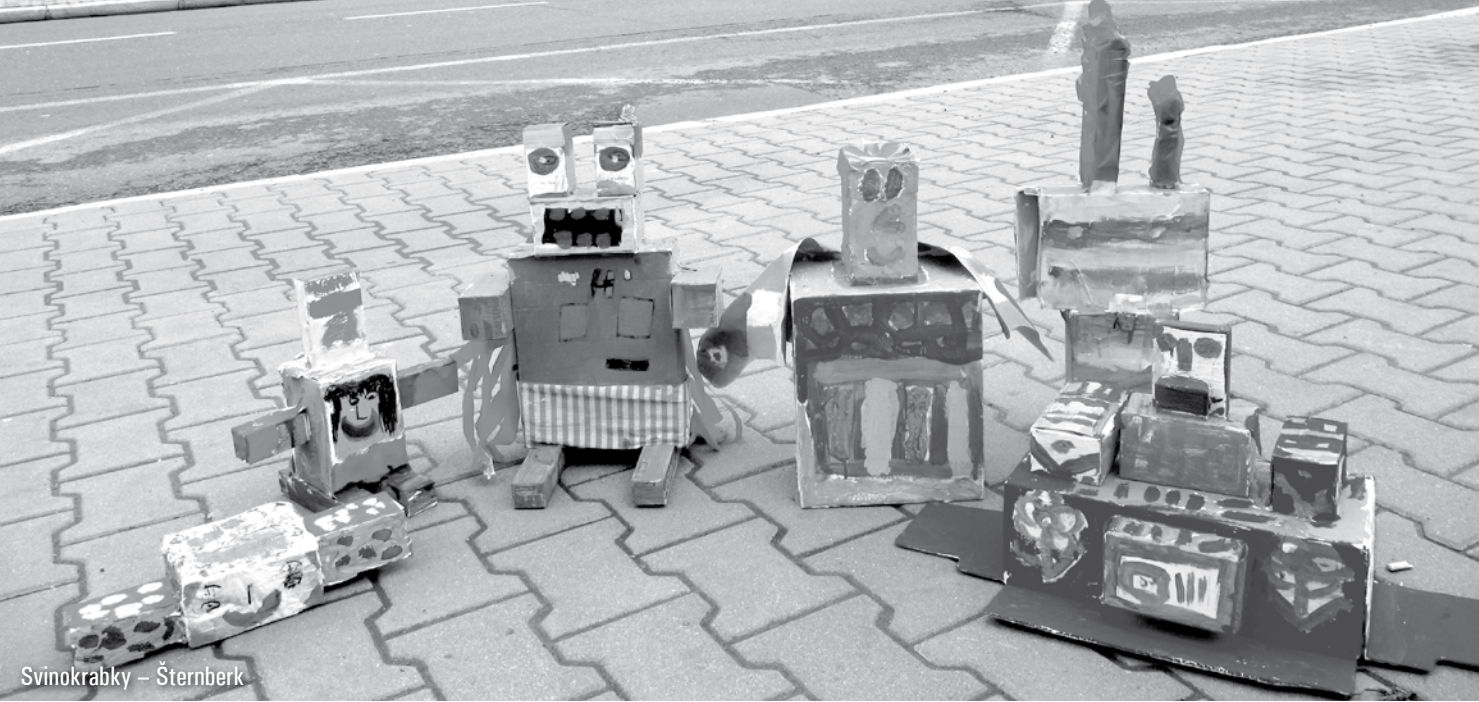
Naše expozice je ovšem jen zrnkem pisku v moři děl a dílek dětí z celé republiky. Klášterní zdi a chodby jsou obrovskou přehlídkou dětské i učitelské fantazie, nápadů, barev, technik a inspirace a ukazují mnoho způsobů, jak probouzet a podporovat dětskou vnitřní sílu.

Výstava potrvá až do konce letních prázdnin 2012 a může být určitě výborným cílem pro školní i rodinné výlety.

Lucie Otisková

Krabikrajiny – Šternberk

Svinokrabky – Šternberk

Instalace v klášteře – Šternberk

Hájecké jaro

Naše pěvecké sbory jezdí rády na sborové festivaly. Ty většinou bývají nesoutěžní, takže si děti i ženy zazpívají uvolněně a s radostí. Letos jsme navštívili kromě Hájeckého jara také Moravskotřebovské arkády a mohutně pojatý sborový festival ve Vrbně pod Pradědem.

Hájecké jaro pořádá hájecký smíšený sbor. Na tuto nedělní akci se vydalo školní Cantabo Svinov a Ženský komorní sbor D. Lidmily Svinov vlakem. Cestovali jsme Elefantem; hlavně dětem se ve vlaku moc líbilo. Spojené sbory se v roce svého pětáctiletého výročí, které se zároveň vyznačuje

nedožitými pětáosmdesátinami zakladatele ženského sboru a dirigenta Cantaba Dobroslava Lidmily, prezentovaly svým osvědčeným repertoárem, který v tomto jubilejním roce tkví v Lidmilyových skladbách. Vystoupení se povedlo, Cantabo dirigovala Petra Kubenkova, ŽKS D. Lidmily Lydie Romanská, která zároveň doprovázela na klavír dětský sbor. Ženám hrála Jekatěrina Garbova.

Místní sbor nás pohostinně přijal, neděle byla tímto vystoupením svátečně zhodnocena!

Lydie Romanská

Výročí skladatele Gustav Mahler

V květnu roku 2011 to bylo přesně 200 let, kdy zemřel velice významný hudební skladatel Gustav Mahler. Asi si říkáte „významný? Vždyť ho ani neznám!“ Nedivím se... pro mnoho lidí, kteří sice hudbu milují, ale zajímají se o ni jen okrajově nebo nejsou vůbec hudebníci, není toto jméno známé jako např. jméno L. van Beethovena či J. S. Bacha. Přesto je však v hudebním světě velice zásadní a významný! Výjimečnost Gustava Mahlera spočívá především v tom, že byl jedním z největších rakouských symfoniků. Do jisté míry můžeme Mahlera považovat za českého skladatele, a to z důvodu místa narození, jelikož se narodil v židovské, německy hovořící rodině na Vysočině v obci na česko-moravském pomezí v tehdejší Rakouské císařství, a také díky jeho inspiraci českou lidovou hudbou. Gustav Mahler projevoval výjimečný hudební talent již od dětství. Ve dvaceti letech nastoupil dirigentskou dráhu, která jej zavedla do mnoha měst, postupně do Lublaně, Olomouce, Prahy, Lipska, Budapešti (tam působil jako umělecký ředitel), Hamburku (šéf opery) a do Vídně, kde byl ředitelem Státní opery. Jakkoli byl Mahler slavným dirigentem, nezažil jako skladatel během svého života výraznější úspěch. Jeho kompoziční styl vychází z pozdního romantismu a pocitově osciluje

mezi ironií a melancholií. Mahlerova hudba je plná filosofických úvah, pesimismu, někdy až určitého bolestinství. Z Mahlerovy tvorby jmenuji alespoň obecně: 10 symfonií, písně, kantáty a komorní hudba. Zanechal nám krásná díla a nemalé odkazy: Od roku 1955 pracuje ve Vídni Mezinárodní společnost Gustava Mahlera, od roku 1966 se uděluje medaile Gustava Mahlera. O světovou proslulost Mahlerovy renesance v 80. letech 20. století se zasloužil svým vlivem Leonard Bernstein a též i čeští dirigenti Rafael Kubelík a Václav Neumann svými nahrávkami Mahlerových symfonií. V roce 1994 byla v rámci Muzea Vysočiny otevřena pobočka se stálou expozicí „Mladý Gustav Mahler a Jihlava“. Od roku 1996 pečuje v České republice o odkaz skladatele Společnost Gustava Mahlera MAHLER 2000, která obnovila jeho rodný dům v Kalištích u Humpolce (je zde expozice „Mahler a Čechy“) a organizuje v Jihlavě a na Vysočině pravidelný festival Hudba tisíců. Co se týče zajímavosti z jeho osobního života, lze uvést aspoň fakt, že byl zapříisáhlým vegetariánem. Ve vegetariánství viděl velký význam pro rozvoj své duše.

Lucie Švabíková

Podvečer s tvorbou Dobroslava Lidmily a Lydie Romanské

Miloš Čížek, Lydie Romanská

Konal se v neděli 10. dubna t. r. v podkrovním sále naší školy. Stěžejní částí programu byla tvorba Dobroslava Lidmily, který by se byl dožil 27. ledna t. r. pětáosmdesátí let. Promluvil o něm emeritní profesor Ostravské univerzity Dr. Luděk Zenkl, CSc. Jeho přednášku dokumentárně doplňovala Lydie Romanská ukázkami z natočených skladeb autora. Zazněly především parafráze na lidové písně, části z romantických sborů a některé věty z jeho kantát.

Ukázky z Lidmilovy poslední, třetí dětské opery Cesta naboso, kterou provedlo Cantabo se sólistou, učitelem naší školy Jiřím Šimáčkem za řízení Lydie Romanské 23. září roku 2003 na scéně Divadla loutek, přišly zazpívat děti z Cantaba. Zpívaly tři

stěžejní písně – Umíme ledaco, Měsíc hvězdopad a Cesta na boso. Řídila Petra Kubenkova, na kytaru sbor doprovázel Pavel Marek.

Ve druhé části pořadu, kterou zahájil violoncellista a bývalý ředitel ZUŠ J. Valčíka z Ostravy-Poruby Miroslav Doležil za klavírního doprovodu Romana Ruckého, prezentovala Lydie Romanská svoji zatím poslední knížku, která vyšla na podzim 2010, máchovskou publikaci Aniž tvůž že jsem, z níž recitovala spolu s hercem Těšínského divadla Milošem Čížkem. Knihu uvedl rozpravou o autorce a jejím díle PhDr. Lukáš Průša, PhD.

Sál byl zaplněn, atmosféra byla bezprostřední, neformální; mezi hosty byli významní ostravští umělci, přátelé D. Lidmily, např. klavírista Ru-

dolf Bernatik, pěvecký pedagog Josef Fryšček, sbormistr Milan Chromík, cellista Miroslav Doležil a další. Přišli i zainteresovaní svinovští titelé umění a příznivci naší školy.

Po skončení pořadu se odvinula beseda se vzpomínkami na nedávný hudební život spojený s nezapomenutelnou osobností Dobroslava Lidmily.

Je nutno poděkovat Komisi pro mládež, kulturu a sport při Radě MOB Svinov zastoupenou paní Lenkou Hruškovou za hmotnou podporu a dále všem, kteří pomohli tento večer organizovat a uskutečnit, v neposlední řadě manželům Trtílkovým, za fotografování pořadu (Honza) a za připravené dobroty (Hana).

Petra Kubenkova

(zleva) L. Zenkl, R. Rucký, J. Fryšček, L. Romanská, R. Bernatik, M. Doležil

Petra Kubenkova, Cantabo, Pavel Marek